

κουλάρω

κουλάρω, ρ. [<κουλ + κατάλ. -άρω], (στη νεοαργκό) ηρεμώ: «περίμενε να κουλάρει πρώτα ο άνθρωπος κι έπειτα του κάνουμε την πρόταση».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας